

Benny Dessau og H. P. Prior. Det var disse Mænds Indflydelse paa den højtærede Indenrigsminister og hans allierede, som hindrede Trustlovens Gennemførelse og dermed umuliggjorde Etableringen af det offentlige Tilsyn, som havde hindret den fortsatte Svindel netop med disse Aktier, som er afsløret.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Stauning har Ordet for en kort Bemærkning.

Stauning: Ogsaa jeg skal tillade mig, naar den indenrigsministerielle Røg er drevet bort, at vende tilbage til den Tale, vi nylig hørte. Jeg vil nu blot fæste mig ved to af de Ting, som den højtærede Indenrigsminister talte om. For det første vil jeg takke for den Bekræftelse, Indenrigsministeren gav paa „Sofarten“s Fremstilling af, at Indenrigsministeren har været Medlem af en Bestyrelse for Firmaet Siemens & Schuckert. Han benægtede ikke, at Arbejdsløshedsdirektør Vater efter ham indtraadte som Medlem. Jeg maa derefter gaa ud fra, at han dermed bekræfter dette, og Indenrigsministeren maa jo vide, hvorledes det forholder sig, for han skal som bekendt i sin Egenskab af Minister give sine Embedsmænd Tilladelse til at indtræde i en Stilling som den, der her er Tale om. Dernæst foregaar der det, at der paa denne Tid er Forhandlinger i Gang om Overdragelse af Radiostationsanlæg til Firmaet Siemens & Schuckert. Forbindelsen synes altsaa ganske at være i Orden (*Fraenkel:* Det er netop Forbindelsen, der mangler!) . . . Forbindelsen mangler ikke. Forbindelsen synes altsaa ganske at være i Orden. Indenrigsministeren var Medlem af Bestyrelsen. Hans gode Ven Arbejdsdirektør Vater blev derefter Medlem, og nu forhandles der . . . (*Fraenkel:* Men han blev ikke indsat!)

Formanden: Det ærede Medlem maa ikke afbryde Taleren.

Stauning: Nu forhandles der altsaa med det paagældende Firma om Leverancer til Staten.

Det andet, jeg vil gøre en Bemærkning om, var Ministerens Omtale af Dannelsen af et Ministerium, ved Paasketid i 1920. Han mente, at de Begivenheder, der da forefaldt — den saakaldte Generalstrejke —, var en kæmpemæssig Fiasko for Socialdemokratiet. Det er den eneste vellykkede Generalstrejke, der er etableret i

Verden. Den førte til Parlamentarismens Sejr her i Landet, efter at der var gjort Forsøg paa at sætte den ud af Spillet. Den førte til Gennemførelsen af en Valgreform, som Venstre den Dag i Dag ærgrer sig over, at vi fik gennemført. Hvad angaar det Ministerium, som udnævntes som Resultat af disse Begivenheder, vidste jeg ikke bedre, end at det er Kongen, som udnævner sine Ministre. Han havde et Par Dage i Forvejen gjort et kraftigt Forsøg paa at udnævne Ministre uden at tale med nogen som helst derom. Saa Paaskemorgen udnævnte han et Ministerium, og det er mig ikke bekendt, at Socialdemokratiet har haft anden Indflydelse end at anbefale Kongen at optage i dette Ministerium ogsaa to Socialdemokrater. Jeg har den Glæde at konstatere, at de to Socialdemokrater, der var Medlemmer af dette Ministerium, er saa nogenlunde de eneste, der ikke nu er kompromitterede.

Carlsen-Skiødt: Da der her under Tillægsbevillingslovforslagets første Behandling er givet Adgang til en almindelig Forhandling, er der et Par Spørgsmaal angaaende den kirkelige Administration, som jeg gerne vil omtale, da jeg fra flere Sider er blevet opfordret til det. Jeg tror ikke, at denne min Tale skal bringe nogen Lidenskaber i Bevægelse i dette høje Ting, men jeg tror ikke, at det, jeg har at sige, derfor er mindre vigtigt eller mindre til Gavn for det danske Folk.

Det første Spørgsmaal angaar en Udnævnelse under den 28. December forrige Aar af en residerende Kapellan ved St. Knuds Kirke i Odense. Sagens Forhistorie er i Korthed følgende. St. Knuds Sogn har ca. 23 000 Mennesker og ved Kirken har der hidtil været ansat 4 Præster. Af disse har de to afgjort tilhørt den grundtvigske kirkelige Afdeling. Derimod har Indre Mission ingen Præst haft ved denne Kirke; ingen af de to andre ved Kirken ansatte Præster tilhører denne kirkelige Retning. Saa blev der i Efteraaret 1923 et Præstembede ledigt ved Kirken, og Indre Mission i St. Knuds Sogn troede nu — jeg synes med Rette —, at de maatte have Krav paa at faa en Præst ansat, som kunde gaa ind i dette bestemte Arbejde. Dette berettigede Ønske blev støttet af Menighedsraadets store Flertal ved Indstillingen, idet Kirkeligt Centrum, den socialdemokratiske Gruppe og Indre Mission, ialt 11 Medlemmer, eller næsten $\frac{3}{4}$ af hele Menighedsraadet, enedes om at indstille en af Ansøgerne, nemlig Sognepræst Buch. Den grundtvigske Me-